

større Betydning, Udstillingsfonden fremtidig vil faae som Eier af den paatænkte Bygning og ved de forpøgede Indtægter, der kunne ventes at ville tilflyde den, allerede ved denne Lov at vedtage saadanne enkelte almindelige Regler, som dels gaa ud paa nærmere at bestemme Fondens Stilling til den centrale Administration, dels paa at yde Kunstnerne en Betyggelse for en upartist Bestyrelse af Fonden og dens Midler.

Berg, Buss, Bønløkke og Sørup stille derimod Forslag om, at Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet lader en Udstillingsbygning opføre, samtidig med at faavel Udstillingsfonden for alle fremtidige Udstillings-Indtægter indgaa i Statskassen.

Disse Medlemmer dele den Betragtning, ifølge hvilke Rigsdagen i Samlingen 1855—56 tiltraadte et af Regjeringen stillet Forslag om fremtidig at give Udstillingsindtægten en Anvendelse, der mere direkte kom de udstillende Kunstnere tilgode, end hidtil havde været Tilfældet, idet den nævnte Indtægt indtil da havde været anvendt til at bestridde Statsakademiets ordinære Udgifter. Ligeledes anser man det for helbigt, at det anførte Formaal er søgt fremmet ved at opsamle Indtægten til Bestridelse af de med en ny Udstillingsbygning's Opførelse forbundne Omkostninger. Derimod skjønner man ikke, at Oprettelsen af en særlig Fond var noget nyttigt eller nødvendigt Middel for det tilsigtede Niemed, og endnu mindre finder man det begrundet, at der til denne Fond blev knyttet den Udstillingen i og for sig uvedkommende Virksomhed, som hidtil havde været udsøet af Akademiets Understøttelses-kasse. Efterat Fonden med nærværende Lovfor- slags Vedtagelse vil have opfyldt sin Hovedbestem- melse, at tilveiebringe en ny Udstillingsbygning, og dermed samtidig være udtømt, ser man ingen Grund til paany at søge en lignende Fond op- samlet, om hvis retlige Stilling og Forhold til Staten der fremtidig faa meget lettere vil kunne opstaa Tvivl, som det maa erkjendes, at den ved Forslaget tilsigtede Tilveiebringelse af Byggenid- lerne er af en meget sammensat Natur. Her- efter skal nemlig Statskassen opføre Bygningen, der bliver Statsieendom, medens Udstillingsfonden tilskyder Halvdelen af Byggesummen, efterat Stats- kassen iforveien har laant Fonden de $\frac{2}{3}$ af dennes Tilskud. Vi anse det for naturligere, at Staten opfører Bygningen og overtager Udredel- sen af de dermed forbundne Omkostninger ved Hjælp af de opsamlende og fremtidige Udstillings- indtægter, og at det derefter paa sædvanlig kon- stitutionel Maade bestemmes af Regjering og Rigsdag, hvorledes de overflydende Indtægter af Bygningen blive at anvende i Overensstemmelse med det i Samlingen 1855—56 godkjendte For-

maal. At Staten samtidig overtager Udredelsen af de Pensioner og Understøttelser, som hidtil have været knyttede til Udstillingsfonden, maa blive en Følge heraf. Ad denne Vej opnaas et simpelt og naturligt Retsforhold, en principalt rigtig Ordning, og en Betyggelse for Kunstnerne i Henseende til en liberal og upartist Anvendelse af Udstil- lingsindtægten, som neppe i samme Grad vilde være begrundet i den rent administrative Ordning, som Lovforslaget tilsigter.

Udvalgets Mindretal (Naberg, Bille, Dinesen, Scavenius og Scharling) er principalt af den Formening, at Lovforslaget bør vedtages i den Stikelse, hvori det er kommet fra Landsthinget. Trangen til et rummeligere og hensigtsmæssigere Lokale for den aarlige Kunstudstilling, til en større og friere Plads for de Skulpturfamlinger, der naturligt ere forenede med Kunstakademiet, samt til Bibliotek, Forelæsnings- og Undervisnings- værelse for Akademiets talrige Elever i de for- skjellige Klasser har længe været anerkjendt og bliver med hvert Aar mere følelig. Lovforslaget, saaledes som det er naaet til Folkethinget, er Frugten af langvarigt Arbejde og gjentagne Overveielser, og dets Vedtagelse vilde gjøre det muligt — om end en altfor stor Del af Aarets bedste Byggetid allerede er gaaet tabt, medens Lovforslaget har hvilet i Finantsudvalget — strag at tage fat paa den nye Bygning's Opførelse og fikke sig de fornødne Leverancer og Arbejder til en rimelig Pris. Dette Mindretal vil derfor foretrække, at Lovforslaget uforandret tiltrædes af Folkethinget. Det er enigt med andre Mindretal om, at der ikke vil behøves noget Undervisnings- lokale for Kvinder i den paatænkte Bygning, men det vil formentlig ikke være nødvendigt herom at gjøre nogen udtrykkelig Tilføining i Lovfor- slagets Text.

Saa fremt det imidlertid maatte vise sig uigjennemsørligt lige overfor en i Thinget over- veiede Stemning at faae Lovforslaget vedtaget uforandret, vilde Mindretallet ikke være uvil- ligt til subsidiært at slutte sig til Grundtanke i det første af de nedenfor stillede Forslag, naar dettes Vilkaar bleve noget modificerede. Imod en Konfiskation af Udstillingsfonden, en Inddragning af den i Statskassen, som anbefalet af nogle Med- lemmer af Flertallet, maa dette Mindretal paa det Bestemteste udtale sig; selv affet fra det for- mentlig juridisk og konstitutionelt Uoverrettede i et saadant Skridt, vilde det efter Mindretallets Opfattelse være en Ubillighed og Hensynsløshed imod Kunstnerne, der have stabt og vedligeholdt Fonden, og hvis Interesse for den aarlige Ud- stilling man derved væsentlig vilde svække. Saa- fremt man ikke vil bevare den hidtidige Ordning, der nu alt har bestaaet i en Række af Aar uden